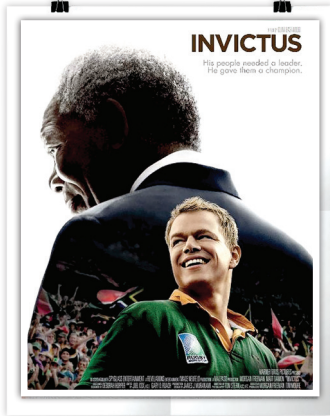

«شکست‌ناپذیر» (Invictus)

سال ۲۰۰۹ - آمریکا

نجات دهد.

ماندلا با دعوت از کاپیتان تیم، تلاش می‌کند سطح انگیزه‌ها و تیم ملی را بالا ببرد و مسأله آنها را از یک بازی ورزشی به یک امر ملی و تأثیرگذار تبدیل کند؛ او معتقد است که «تعالی انگیزه» باعث می‌شود تا هر کسی، توقع بیشتری از خودش داشته باشد و قطعاً برای عبور از شرایط سخت فعلی، باید همه تلاش کنند تا پاراز سطح توقعات پیشینشان فراتر بگذارند. ماندلا با حمایت ویژه‌اش از تیم راگی و راه‌اندازی تور «یک تیم، یک کشور» که اعضای اغلب سفیدپوست تیم (فقط یک بازیکن سیاه‌پوست در تیم حضور دارد) را به میان کودکان محلات فقیرنشین سیاه‌پوست می‌برد، کم‌کم فضای تبلیغاتی مثبتی را در سطح ملی برای آنها به وجود می‌آورد و علاقه به تیم ملی راگی و سرنوشت آن در جام جهانی رامیان سیاه‌پوستان ایجاد می‌کند. این تصمیم رئیس‌جمهور البته با مخالفت‌های متعددی حتی در میان خانواده خود او که رنج آپارتاید و دوران طولانی زندان ماندلا را از نزدیک تجربه کرده‌اند، روبه‌رو می‌شود. او تلاشش را به رغم همه مخالفت‌هایی‌کند و حالا همه امیدها به تلاش بازیکنان در زمین دوخته شده است.

پس از سال‌ها حکومت آپارتاید و مبارزات سخت و خونین سیاه‌پوستان، اکنون با اعطای حق رای به سیاهان، نلسون ماندلا رئیس‌جمهور کشور آفریقای جنوبی شده است؛ کشوری که اکنون با کنار گذاشتن قوانین نژادپرستانه، تغییرات زیادی حتی در حد سرود و پرچم ملی دارد؛ تغییراتی که البته همچنان مورد پذیرش برخی از سفیدپوستان نیست. در این میان تیم ملی راگی این کشور که تاریخی خاص در زمینه نژادپرستی دارد نیز وضعیت خاصی دارد؛ راگی ورزش مورد علاقه و اقبال سفیدپوستان است و سیاهان بیشتر علاقه مند به فوتبال هستند. سال‌ها عقاید آپارتاید سفیدپوستان موجب شده است اولاً اکثر بازیکنان این تیم سفیدپوست باشند و ثانیاً سیاهان همواره به جای تیم آفریقای جنوبی، حریفان آن را تشویق کنند.

حالا قرار است کمتر از یک سال دیگر، کشور آفریقای جنوبی میزبان جام جهانی راگی باشد؛ اما وضعیت تیم ملی راگی اصلاً خوب نیست و اغلب بازی‌هایش را می‌بازد. برخی این شرایط را فرصت مناسبی برای تسویه حساب‌های قدیمی با این تیم می‌بینند و حتی برخی سیاه‌پوستان، رای به تغییر لباس و سرود این تیم که حاوی اشارات نژادپرستانه و خاطرات مرتبط با آن دوران است، می‌دهند و برخی دیگر نیز پیشاپیش، امیدی به موفقیت تیم ندارند. اما نلسون ماندلا نگاه دیگری دارد و تیم راگی و جام جهانی آن را که موجب می‌شود حدود یک میلیاردی بننده به کشور آفریقای جنوبی بنگرند را فرصت مناسبی برای نمایش «چهره و شخصیت جدید کشور آفریقای جنوبی در قالب یک ملت متحد از سیاهان و سفیدان» می‌داند؛ اتفاقی که در صورت وقوع، می‌تواند موانع و مقاومت‌های موجود بر سر تغییرات در حوزه‌های مختلف قانونی و اقتصادی را هم تسهیل کند و کشور را از افتادن دوباره به دام تقابل‌های خونین نژادپرستانه

